

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Dlaczego anarchosyndykalizm?

Dlaczego walka klas i oddolna rewolucja?

OZZ Inicjatywa Pracownicza

OZZ Inicjatywa Pracownicza
Dlaczego anarchosyndykalizm?
Dlaczego walka klas i oddolna rewolucja?
21 stycznia 2002

<https://web.archive.org/web/20210118091754/https://www.ozzip.pl/publicystyka/teorie/item/362-dlaczego-anarchosyndykalizm>

pl.anarchistlibraries.net

21 stycznia 2002

Spis treści

Co to są klasy?	3
Dlaczego rewolucja?	4
Fabryki	4
Wspólne działanie	4
Bogate szumowiny	5
Walka z uciskiem	5
Jedna walka	5

każda z form ucisku i eksploatacji związanych z dyskryminacją czy zarobkami jest wspólną sprawą całej klasy pracującej. Walka przeciw tym czynnikom wymaga walki klasowej toczonej przeciw kapitalizmowi i państwu.

Kapitalizm i państwo opierają się na eksploatacji większości przez klasę panującą, stanowiącą mniejszość. System ten jest też głównym źródłem represji. Instytucja państwa i wszystkie formy ucisku muszą zostać pokonane i ostatecznie zastąpione przez demokratyczno-bezpaństwowy socjalizm (anarcho-syndykalizm). To zadanie może być szczęśliwie przeprowadzone przez klasę pracującą.

Co to są klasy?

Każde społeczeństwo jest podzielone na klasy. Przez "klasy" rozumiemy grupę ludzi charakteryzujących się wspólnym stosunkiem do sił ekonomicznych i struktur politycznych. Z reguły największą klasą jest klasa pracująca. Składa się ona z pracowników fizycznych, "białych kołnierzyków" oraz ich rodzin, a także robotników rolnych, pracowników sektora usług, bezrobotnych, biednych, szeregowych żołnierzy i żyjącej na marginesie młodzieży. Ludzie ci nie mają ani politycznej ani ekonomicznej władzy. Nie posiadają wytwarzających środki do życia fabryk, ziemi ani biur. Dlatego są zależni od zarobków uzyskiwanych przez pracę dla szefów (albo pracując osobiście albo będąc zależnym od pracującego członka rodziny).

Inną kluczową grupą w każdym społeczeństwie jest klasa panująca. To ludzie należący do grona szefów, biznesmenów, wysokiej hierarchii wojskowej, najwyższych urzędników oraz zawodowych polityków. Klasa ta posiada wszystko co najważniejsze: ziemię i zakłady pracy. To z nich pochodzą ich zyski płynące z eksploatacji i wyzysku pracowników i biednych. To jest właśnie kapitalizm. Opisana klasa posiada też polityczną władzę polegającą na sprawowaniu kontroli nad państwem (armią, policją, ministerstwami, parlamentem). Powołaniem państwa jest obrona tej klasy. Istnieje również trzecia klasa - klasa średnia. I nie należy do niej każdy, kto dobrze zarabia! Do tej kategorii należą osoby stojące pomiędzy dwoma najważniejszymi klasami; czyli drobni kapitaliści zatrudniający po kilku pracowników, kierownicy średniego szczebla i niektóre zawody, z którymi wiążą się różne przywileje (np. prawnicy). Klasa ta, podczas walk klasowych, znajduje się pomiędzy walczącymi stronami, a jej części mogą zbliżać się do którejś z nich. Jednak posiadanie przywilejów sprzyja postawom konserwatywnym. W kilku krajach wyodrębnia się jako osobną klasę rolników, oczywiście tych, którzy nie korzystają z pracy najemnej. Ich naturalnym sprzymierzeńcem jest klasa pracująca, obie mają tych samych nieprzyjaciół - klasę panującą.

Dlaczego rewolucja?

Wierzmy, że mogą to osiągnąć tylko ludzie należący do klasy pracującej i rolnicy. Dlaczego? Walka klas jest głównym problemem ponieważ jest walką większości pracujących i biednych ludzi. Klasa rządząca i pracująca mają całkowicie przeciwne interesy. Bogaty staje się jeszcze bardziej bogatym, pozbawiając tego przywileju ludzi biednych, każdy zysk klasy panującej jest uszczupleniem dochodów klasy pracującej. Prowadzi to do walki, którą nazywamy "walką klas". Tylko klasa pracująca i chłopstwo mogą być bezpośrednio zainteresowane opozycją wobec kapitalizmu i państwa, ponieważ tylko one nie opierają się na eksploatacji. Ludzie ci uczestniczą w walce klas poprzez strajki, okupacje, bojkoty różnych opłat i wszelkie ataki na swoich szefów czyli tak zwaną "akcją bezpośrednią".

Fabryki

Walka klas jest w centrum naszych zainteresowań, ponieważ może obdarzyć pracowników "społeczną potęgą" związaną z tym, że to oni produkują wszelkie bogactwa i towary, posiadają więc środki do uderzenia w szefów. Pracownicy często są skoncentrowani w wielkich fabrykach, żyją i pracują w podobnych warunkach, mają podobne problemy i dzięki temu mogą się organizować na masową skalę. Robotnicze dzielnice, wspólne sąsiedztwo i zbliżone kategorie szkół przynoszą mniej więcej ten sam efekt.

Wspólne działanie

Istotą walki klas nie jest wyłącznie opór w miejscu pracy, to każde działanie pracowników skierowane przeciwko szefom i władcom. Np. sprawa podatków płaconych przez pracowników dla utrzymania władzy zawsze sprzyjającej bogatym, sprzeciw wobec tego jest czynem w ramach walki klas. Dla bezrolnych chłopów zajęcie ziemi bogaczy jest walką klas. Jesteśmy przeciwni jakimkolwiek próbom włączenia do naszych działań szefów i elit. Nie możemy budować przymierza z bogatymi, których chcemy się pozbyć, taki sojusz to zwykle zaprzeczenie ideałom.

Co do klasy średniej, to uważamy, że prędzej czy później dojdzie w niej do podziałów. Przedstawiciele tej klasy będą mogli sami zdecydować do ko-

go się przyłączyć, ale nigdy jako przywódcy dla klasy pracującej, tylko jako towarzysze spłacający dług wobec mas, zaciągnięty podczas korzystania z przywilejów.

Bogate szumowiny

Ludzie z klasy panującej dla swego dobra muszą bronić kapitalizmu i państwa, ponoszą więc odpowiedzialność za wszystkie rezultaty istnienia tego systemu. Potęga i bogactwo mniejszości jest zawsze uzależnione od ubóstwa, bezsilności i ucisku większości. Jest oczywiste, że szefowie nigdy nie będą postępowo przeobrażać społeczeństwa i sprzeciwią się każdej reformie, która zmniejszy ich zyski, a przeciw zmianom użyją każdego z dostępnych środków. Dlatego bzdurą jest mówienie o "postępowej" burżuazji lub pokładanie nadziei w jakimkolwiek sławnym członku klasy panującej, każdy z nich jest szumowiną.

Walka z uciskiem

Walka klas jest centralnym zagadnieniem ponieważ to w niej tkwi klucz do rozwiązania takich specjalnych form opresji jak rasizm i seksizm. Przez specyficzne formy rozumiemy ucisk innej natury niż klasowa eksploatacja. Ucisk ten nie spada jednak z nieba, jest zakorzeniony w kapitalizmie i państwie, jako narzędzie wprowadzające podziały wśród pracowników i osłabiające ich zdolność do prowadzenia wspólnej walki. Tylko bezpaństwowa społeczność wolnościowego socjalizmu może skończyć z tym. Tylko cała klasa pracująca może wygrać z kapitalizmem, ponieważ dopiero zjednoczona ma wystarczającą siłę.

Jedna walka

Walki przeciw rasizmowi i innym formom represji nie należy rozpatrywać w oderwaniu od walki klasy pracującej. Zwycięstwo w walce klas wymaga maksymalnej jedności wśród pracowników. Musimy przekroczyć podziały narzucone przez zwierzchników. Jakakolwiek dyskryminacja szkodzi wszystkim pracownikom odbierając siły do skutecznej walki. Stąd postulat walki o lepsze warunki pracy dla wszystkich, a nie tylko dla wybranych. Innymi słowy,